

OVER HET AANBINDEN VAN PAS GEPLANTE BOOMEN.

In de « Mitteilungen über Obst-und Gartenbau », verschijnende onder hoofdredactie van Dr R. Goethe te Geisenheim, (Jaargang XV, n° 5, bl. 69), komt een opstel voor van C. Schilling, getiteld « Zur Sommerbehandlung frisch gepflanzter Obstbäume », waaraan ik — zonder het geheele artikel over te nemen — het volgende ontleen, onder bijvoeging van enkele opmerkingen van mijzelf. — Dikwijls lijden de jonge boomen door het aanbinden, en toch is dit een noodzakelijk kwaad. Om het nadeel van het aanbinden zoo gering mogelijk te doen zijn, neme men in de eerste plaats een paal, die van de schors beroofd is. Een paal, waar de doode schors nog omheen zit, biedt aan allerlei insekten geschikte plaatsen om er weg te kruipen en te overwinteren; ook worden met zoo'n ruwe paal allerlei insekten, die erop zitten — zooals schildluizen — in kweekerijen en boomgaarden binnengesleept. Een gladde, ontschorste paal biedt dit gevaar niet. — De paal moet verder goed recht zijn, en hij mag niet tot in de kroon reiken; anders zou hij bij wind deze beschadigen. Palen van eene doorsnede van 10 à 12 cm. aan hun onderende en van 5-6 c.m., aan hun bovendende zijn 't best.

Vaak bindt men het verplante boompje met twee of drie banden stijf aan de paal vast. Dit is geheel verkeerd; het mag alleen toepassing vinden wanneer het er om te doen is, een' krommen stam zooveel mogelijk recht te doen worden. In alle andere gevallen is een enkele band niet alleen volkomen voldoende, maar ook veel beter dan twee of drie. Bovendien moet de pas geplante boom maar losjes worden vastgebonden, bijv. met wilgenteen. Ook later, wanneer de boom vastgegroeid en de aarde stevig in elkaar gezakt is, binde men hem met niet meer dan één' band vast, en

men brenge dien band dicht onder de kroon aan; evenwel kan men dan den band wat vaster aanleggen.

Van de verschillende boombanden verdienen dezulke de voorkeur, die den boom niet beschadigen, die niet insnijden, en daarbij duurzaam zijn. Leeren banden zijn zeer goed. Ook kan men een' goeden boomband maken uit gebruikte kurken van wijnflesschen, die men met een pinnetje doorboort, terwijl men later een' stevigen draad door al die gaten trekt. Bij 't gebruik van zoo'n band komt de stamoppervlakte alleen met kurk in aanraking.

Maar hoeveel zorg men ook besteedt om de best mogelijke boombanden te krijgen, men is er nooit zeker van dat deze toch niet op den duur door schuren en insnijden nadeelig worden. Dit is vooral voor steenooft (pruimen, kersen, abrikozen en perziken) kwaad, omdat bij deze boomen na verwonding vaak gomziekte optreedt. Het is dus zaak, dat men gedurig nagaat of het ook noodig is, de banden losser te maken.

Mei 1900.

J. RITZEMA Bos.

DE IN GEKWEekte PLANTEN WOEKERENDE AALTJES OF NEMATODEN;

Rapport, in 't Fransch uit te brengen in de vergadering van de zevende sectie van het zesde Internationaal Landbouwkundig Congres, te houden te Parys, op 1 tot 8 Juli 1900,

door

Prof. J. Ritzema Bos.

Toen ik de vereeerende opdracht aanvaardde, een rapport uit te brengen over « de in gekweekte planten woekerende Nematoden of Aaltjes », begreep ik dat niet van mij verwacht werd, een ook maar eenigszins naar volledigheid strevend overzicht te geven van wat omtrent de ver-